

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Aleše Sabola a Mgr. Jana Ferfeckého v právní věci

žalobce: **P.B.**

bytem K. 67, K. n. O.,

zastoupeného Mgr. Radkem Kocourkem, advokátem,
sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1

proti

žalovanému: **České vysoké učení technické v Praze**, IČO: 68407700

sídlem Jugoslávských partyzánů 1580/3, Praha 6

zastoupenému JUDr. Markem Bánským, advokátem
sídlem Elišky Krásnohorské 10/2, Praha 1

**o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vyřízení žádosti o informace
podané žalobcem dne 23. 6. 2019**

takto:

- I. Žalovanému **se ukládá** povinnost rozhodnout ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku o žádosti žalobce ze dne 23. 6. 2019 o informace, a to v části, ve které žalobce požadoval informace o detailním popisu předmětu služby poskytnuté žalovanému ze strany společnosti R&R associates s.r.o. (dříve Roucek Partners s.r.o.), harmonogramu plnění této služby, odměně poskytnuté žalovaným za tuto službu a o funkci osoby, která za žalovaného objednávku této služby podepsala.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč k rukám zástupce žalobce, Mgr. Radka Kocourka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu; dosavadní postup žalovaného při vyřizování žádosti žalobce o informace

1. Žalobou ze dne 14. 10. 2019 podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v souvislosti s vyřizováním žádosti o informace podané žalobcem dne 23. 6. 2019 v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 106/1999 Sb.**“).
2. Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil, „*aby ve lhůtě 15 dnů od doručení rozsudku rozhodl o stížnosti žalobce ze dne 22. 7. 2019, a to tak, že buď požadované informace poskytne, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti*“.
3. Usnesením ze dne 9. 6. 2020, čj. 10 A 167/2019 - 36, soud žalobce poučil o tom, že potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace, ani rozhodnutím správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s.; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s., kterou se domáhá toho, aby soud žalovanému uložil vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí o žádosti o informace v rozsahu, v němž dosud o žádosti nebylo rozhodnuto. Soud rovněž uvedl, z obsahu žaloby je zjevné, že se žalobce v souladu se závěry vyplývajících z rozhodovací praxe rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu domáhá cestou žaloby podle § 79 s. ř. s. ochrany před nečinností žalovaného jako povinného subjektu, kterou spatřuje v tom, že žalovaný jím podanou žádost nevyřídil v celém rozsahu, když mu byly poskytnuty pouze některé z požadovaných informací, aniž by ve vztahu ke všem zbývajícím požadovaným informacím bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Současně se však v petitu žaloby v rozporu s tím formálně domáhal vydání rozsudku, jímž by soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí o jím podané stížnosti. Soud proto žalobce vyzval, aby do jednoho týdne od doručení usnesení opravil žalobní petit (návrh výroku rozsudku) tak, aby byl v souladu s obsahem žalobních bodů.
4. V reakci na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2020, čj. 10 A 167/2019 - 36, pak žalobce v podání ze dne 15. 6. 2020 svůj žalobní návrh upravil tak, že se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil „*ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o informace ze dne 23. 6. 2019 v té části, ve které žalobce požadoval informace o detailním popisu předmětu služby poskytnuté žalovanému ze strany společnosti R&R associates s.r.o. (dříve Roucek Partners s.r.o.), harmonogramu plnění této služby, odměně poskytnuté žalovaným za tuto službu a o funkci osoby, která za žalovaného objednávkou této služby podepsala*“.
5. Z obsahu žaloby a ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce se žádostí o informace ze dne 23. 6. 2019 (dále jen „**Žádost**“) vůči žalovanému domáhal poskytnutí informací k celkem

12 smlouvám, resp. objednávkám, uzavřeným mezi žalovaným a společností R&R associates s.r.o. (dříve Roucek Partners s.r.o.), IČO: 06370004, se sídlem Blatného 2313/14, 158 00 Praha 5 (dále jen „Dodavatel“), které identifikoval v tabulce prostřednictvím (i.) textového označení smlouvy/objednávky, (ii.) data jejich uzavření, (iii.) data publikování v registru smluv, (iv.) hodnoty smlouvy v Kč bez DPH a (v.) čísla smlouvy / čj.

6. V návaznosti na uvedenou specifikaci žalobce v Žádosti žádal o poskytnutí následujících informací:

„1) Informace ke každé z výše uvedených smluv/objednávek:

- *Detailní popis předmětu služby*
- *Harmonogram plnění služby*
- *Způsob, jakým byla smlouva/objednávka vysoutěžena dle zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb. V případě, že se jednalo o podlimitní zakázku, uveďte, jak proběhl výběr zhotovitele.*
- *Jak je definována odměna zhotovitele – např. uveďte částku za hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu,...*
- *Kdo v rámci ČVUT byl objednatelem této služby (stačí funkce)*
- *Kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku/službu (stačí funkce)*

2) Kopie smluvních dokumentů k výše uvedeným smlouvám/objednávkám

3) Detailní výpis všech faktur uhrazených společností Roucek Partners s.r.o. v období od 1. září 2017 do 20. června 2019 ve struktuře:

- *číslo faktury*
- *datum úhrady*
- *částka bez DPH*
- *popis předmětu plnění*
- *odkaz na číslo smlouvy/objednávky“.*

7. Žalovaný Žádost vyřídil přípisem ze dne 8. 7. 2019, čj. 0046/19/51912 (dále též „**Vyřízení Žádosti**“), v jehož rámci rozhodnutím podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Žádost žalobce odmítl v té části, ve které žalobce požadoval poskytnutí kopií smluvních dokumentů ke smlouvám/objednávkám uvedeným v Žádosti a detailní výpis všech faktur (v požadované struktuře) uhrazených žalovaným Dodavatelem ve vymezeném období.
8. Současně žalovaný v uvedeném přípisu poskytl žalobci některé informace vztahující se k bodu 1) Žádosti.
9. Žalobce podal v reakci na postup žalovaného (mimo odvolání proti rozhodnutí o částečném odmítnutí Žádosti) stížnost podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že v rámci Vyřízení Žádosti mu byly poskytnuty pouze některé z informací požadovaných pod bodem 1) Žádosti, a namítal, že požadované informace k

jím označeným smlouvám/objednávkám mu nebyly poskytnuty v dostatečném rozsahu, pokud jde o popis předmětu služby, harmonogram plnění služby, informaci o odměně zhotovitele a informaci o funkci osoby podepisující objednávku/smlouvu, aniž by bylo ve zbytku vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti (dále též „**Stížnost**“).

10. Rektor žalovaného následně postup povinného subjektu potvrdil rozhodnutím ze dne 14. 8. 2019, čj. 184/2019/51911/rekvp, vydaným podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. (dále též „**Rozhodnutí o Stížnosti**“). Rektor žalovaného v Rozhodnutí o Stížnosti uvedl, že žalobce Stížností „*svou žádost upřesňuje, rozšiřuje a instruuje ČVUT v Praze, co přesně by mu mělo být sděleno*“, což rektor žalovaného označil za nerozhodné. V Rozhodnutí o Stížnosti rektor žalovaného doplnil, že „*skutečnost, že žalobce nebyl ve svém požadavku precizní, nemůže být kladena ČVUT v Praze k tíži*“. Rektor žalovaného současně podotknul, že má za to, že informace o tom, v jaké funkci se nacházela osoba, která smlouvu podepsala, není rozhodná, a že se žalobce tímto způsobem pokouší obejít zákaz poskytování osobních údajů.

II. Žaloba

11. Žalobce v podané žalobě stručně shrnul postup žalovaného při vyřizování Žádosti.
12. Předdeslal, že při podání žaloby vycházel ze závěrů uvedených v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017 - 40, dle kterých potvrzení postupu povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. vydané na základě stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace, přičemž platí, že žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinností žalobou podle ustanovení § 79 a násl. s. ř. s.
13. Žalobce upozornil, že Stížnost podal dne 22. 7. 2019, přičemž Rozhodnutí o Stížnosti potvrzující postup povinného subjektu bylo vydáno [tj. stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí byl odeslán do datové schránky právního zástupce žalobce podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“)] po lhůtě pro rozhodnutí o stížnosti dle ustanovení § 16a odst. 8 zákona č. 106/1999 Sb.
14. Žalobce namítl, že rektor žalovaného v Rozhodnutí o Stížnosti potvrdil postup povinného subjektu s tím, že žalobce ve své Stížnosti upřesňuje, jaké informace požadoval poskytnout. Žalobce byl přesvědčen, že rozsah požadovaných informací ve Stížnosti nerozšiřuje, resp. neupřesňuje (s tím, že kupříkladu ve vztahu k požadovaným informacím o způsobu určení odměny Dodavatele dostatečně specifikoval, jakou informaci požaduje). Žalobce měl za to, že pokud by se určitého zpřesnění nebo rozšíření rozsahu informací ve Stížnosti dopustil, nelze, aby žalovaný postupoval tak, že informaci neposkytne, už vůbec ne za předpokladu, že touto informací žalovaný zcela jistě disponuje a není zde dáno zákonné omezení práva na informace. O Žádosti i o Stížnosti přitom podle žalobce rozhodoval stejný subjekt (České vysoké učení technické v Praze), pouze z hlediska funkčního uspořádání povinného subjektu o Stížnosti rozhodoval rektor (coby funkční složka subjektu). Pokud proto žalovaný požadovanými informacemi, byť podrobněji

specifikovanými ve Stížnosti, disponoval, není podle žalobce zřejmé, proč by je žalovaný (pokud neexistuje zákonné omezení práva na informace) neměl žalobci bez dalšího poskytnout.

15. Žalobce dále brojil proti závěrům uvedeným v Rozhodnutí o Stížnosti k jednotlivým požadovaným informacím.
16. Uvedl, že žalovaným poskytnutá informace k požadavku sdělení „detailního popisu předmětu služby“, tj. informace, dle níž *„ze strany dodavatele se jedná o poskytování odborného poradenství a kvalifikovaných konzultací ve vybraných činnostech ČVUT v Praze“*, je nedostatečná, neboť žalobce žádal o detailní popis předmětu služby. Dle žalobce by proto žalovaný měl poskytnout informace o tom, v jaké věci bylo poradenství poskytnuto, v jaké věci byly konzultace poskytnuty, o poradenství jakého charakteru se jednalo, o konzultace v jaké oblasti se jednalo, v jakých konkrétních činnostech bylo poradenství poskytnuto. Pokud žalobce požadoval detailní popis předmětu služby, nelze podle něho informaci ohledně detailního popisu předmětu služby poskytnout jednou větou. Pokud žalovaný považoval v tomto ohledu obsah Stížnosti za upřesnění Žádosti žalobce, měl jej vyzvat k doplnění jeho Žádosti.
17. Obdobně žalobce namítl, že žalovaným poskytnutá informace k požadavku sdělení „harmonogramu plnění služby“, tj. informace, dle níž *„ze strany dodavatele se jednalo o průběžné poskytování služby“*, je nedostatečná, neboť z ní není patrné minimálně to, do kdy byly služby poskytovány, respektive kdy bylo poskytování služeb ukončeno. Žalobce zdůraznil, že se domáhal harmonogramu plnění služby; jedna věta obsahující vágní informaci o tom, že služby byly poskytovány žalovanému průběžně, není podle přesvědčení žalobce dostatečnou reakcí na jeho Žádost. Vzhledem k tomu, že žalobce žádal poskytnutí harmonogramu plnění služby, měl mu být podle něho poskytnut rozpis časových období, ve kterých byly služby poskytovány.
18. Žalobce nepovažoval za dostatečnou ani informaci poskytnutou k té části Žádosti týkající se způsobu definování odměny Dodavatele, k níž žalovaný uvedl: *„Jedná se o kombinaci hodinové a paušální sazby. Informací o hodnotě objednávek/smluv žadatel již disponuje a není tedy třeba žadateli poskytovat odkaz na internetovou stránku, kde se zveřejněné informace nacházejí ve smyslu ustanovení § 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).“* Žalobce zdůraznil, že zcela zřejmě žádal o poskytnutí takové informace, ze které by bylo patrné, kolik činila hodinová sazba odměny, případně odměna za úkon. Ze zveřejněných informací týkajících se toliko „hodnoty objednávek/smluv“ není podle něho zřejmé, kolik by měla výše hodinové odměny činit, neboť není zveřejněna informace o počtu vyúčtovaných hodin práce. Podle žalobce není také zřejmé, u které z objednávek byla sjednána paušální odměna, není tedy možné učinit si závěr ani o výši paušální odměny.
19. Žalobce konečně nesouhlasil ani s vyřízením Žádosti v části týkající se údaje o osobě podepisující objednávku/smlouvu, dle níž se *„vždy...jednalo o pověřenou osobu“*. Žalovaný tuto skutečnost uvádí podle žalobce bez bližšího zdůvodnění, a jedná se tak o nepřezkoumatelný závěr. Žalobce nesouhlasil ani se závěrem žalovaného o nerozhodnosti takové informace s tím, že žádost o sdělení informace o funkci osoby jednající za

veřejnoprávní subjekt je zcela legitimní a nelze ji chápat jako pokus o obcházení zákazu poskytování osobních údajů, jak tvrdí žalovaný. Nadto podle žalobce platí, že pokud jsou jména, příjmení a funkce osob veřejně dostupná na webových stránkách žalovaného, jak ostatně sám žalovaný uvádí, není zřejmé, jak by se žalobce mohl pokoušet obcházet zákaz poskytování osobních údajů. Žalovaný přitom podle žalobce ve vztahu k tomuto bodu nenamítá, že je Stížnost zpřesněním Žádosti o informace, a měl proto Žádost v tomto rozsahu odmítnout (vydat rozhodnutí), nikoliv postup povinného subjektu potvrdit.

III. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 29. 11. 2019 v návaznosti na stručnou rekapitulaci postupu při vyřízení Žádosti konstatoval, že Rozhodnutí o Stížnosti bylo učiněno zcela řádně. S poukazem na § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. uvedl, že v případě žalobce byly informace buďto poskytnuty, nebo bylo ve Vyřízení Žádosti výslovně rozhodnuto o odmítnutí poskytnutí informací. Žalobce podle žalovaného ve Stížnosti tvrdí, že některé informace mu byly poskytnuty pouze částečně. Žalovaný přitom podle svých tvrzení ve Vyřízení Žádosti výslovně poskytuje informace požadované pod bodem 1) Žádosti a zbytek poskytnout odmítá. Žalobce podle žalovaného ve Stížnosti svá tvrzení o pouze částečném poskytnutí informací vysvětluje tak, že rozsah požadovaných informací očekával jiný, a své požadavky v bodech 2.1 – 2.4. Stížnosti rozšiřuje, upřesňuje a detailně vysvětluje, které všechny informace sledoval svou Žádostí obdržet a jaký rozsah informací měly zahrnovat jím formulované požadavky. Žalovaný takový postup považoval za nepřipustný, neboť Žalobce měl možnost všechny tyto požadavky zahrnout již do původní Žádosti a všechny body přesně konkretizovat. Žalovaný trval na tom, že ve Vyřízení Stížnosti odpovídal pouze na v Žádosti formulované dotazy, přičemž není povinen predikovat všechny okruhy informací, které mohl mít žalobce jakožto žadatel v úmyslu požadovat. Žalovaný zdůraznil, že Stížnost dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. není prostředkem k rozšiřování původních žádostí o informace.
21. Žalovaný byl dále přesvědčen, že žaloba proti nečinnosti nechrání žádný právní zájem žalobce, který v tomto konkrétním případě nepotřebuje ochranu soudu. S poukazem na závěry vyslovené v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017 - 40, a ze dne 20. 10. 2011, čj. 9 Ans 11/2011 - 21, uvedl, že v nyní posuzovaném případě bylo rozhodnuto o celém rozsahu Žádosti, a to rozhodnutím o odvolání, proti němuž žalobce brojí žalobou v řízení vedeném u zdejšího soudu pod sp. zn. 10 A 166/2019. Žalobce se tedy podle žalovaného domáhá vydání rozhodnutí, které již bylo žalovaným jakožto správním orgánem vydáno. Rozhodnutí ve věci již bylo podle žalovaného vydáno, některé informace byly poskytnuty a poskytnutí jiných informací bylo odmítnuto. Žalovaný odmítl, že by o některých informacích nevydal rozhodnutí.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze posoudil předmětnou žalobu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podle části třetí druhého dílu hlavy druhé s. ř. s. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. O podané žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili (souhlas žalovaného

byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou s. ř. s. presumován), přičemž ve věci nebylo třeba s ohledem na mezi účastníky nesporný skutkový stav provádět dokazování.

23. Soud doplňuje, že ze shodných skutkových tvrzení účastníků vzal rovněž za prokázané, že žalobce dne 22. 7. 2019 podal stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., a splnil tak podmínku přípustnosti žaloby proti nečinnosti (srov. dále).
24. Městský soud v Praze tedy přistoupil k věcnému posouzení žalobní argumentace, přičemž v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
25. Soud připomíná, že podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *„ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“* Podle odst. 2 téhož ustanovení je žalovaným *„správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.“*
26. V projednávané věci žalobce tvrdil, že žalovaný mu Vyřízením Žádosti (přípisem ze dne 8. 7. 2019) poskytl pouze některé z Žadostí požadovaných informací. Namítal, že požadované informace k jím označeným smlouvám/objednávkám mu nebyly poskytnuty v dostatečném rozsahu, pokud jde o popis předmětu služby, harmonogram plnění služby, informaci o odměně zhotovitele a informaci o funkci osoby podepisující objednávku/smlouvu, aniž by v tomto rozsahu bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
27. Soud připomíná, že podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že *„pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží“.*
28. Z § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. se pak podává, že *„proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání“.* Podle odstavce 4 tohoto ustanovení platí, že *„neshledá-li nadřízený orgán důvody pro odmítnutí žádosti, zruší rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nebo jeho část a řízení v tomto rozsahu zastaví. Současně rozhodnutím přikáže povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu. Proti rozhodnutí nadřízeného orgánu podle věty první se nelze odvolat. Poskytnutí informace povinným subjektem lze exekučně vykonat“.* Odstavec 5 uvedeného ustanovení pak normuje, že *„při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout“.*
29. Podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. platí, že *„stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“) může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí“.*

30. Podle odstavce 6 uvedeného ustanovení pak platí, že „*nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že*
- a) postup povinného subjektu potvrdí,*
 - b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, a neshledá-li důvody pro odmítnutí žádosti v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje obdobně podle § 16 odst. 4, nebo*
 - c) usnesením věc převeze a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti“.*
31. Z výše citovaných ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. vyplývá, že pokud povinný subjekt žádost o poskytnutí informace vyřídí různými způsoby, tedy např. (podobně jako v nyní posuzované věci) zčásti vydá rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti podle § 15 zákona a zčásti informaci poskytne, ovšem v rozsahu, který žadatel nepovažuje za odpovídající předmětu a rozsahu dané části žádosti, může se žadatel v takovém případě bránit proti postupu žalovaného dvěma podáními – odvoláním proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a stížností proti „zbývající části“ vyřízení (či nevyřízení) žádosti; přitom platí, že pokud informace v dané části poskytnuta byla, avšak žadatel má za to, že neúplně, pak brojí proti postupu povinného subjektu stížností v režimu § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. Stížnost pak může směřovat pouze proti těm částem, u nichž nedošlo k odmítnutí žádosti rozhodnutím (shodně srov. Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016; k § 16a zákona č. 106/1999 Sb.).
32. Soud s poukazem na shrnutí skutkového stavu v bodech 5 – 10 tohoto rozsudku podotýká, že v nyní posuzované věci je předmětem sporu situace, kdy žalovaný jako povinný subjekt v reakci na Žádost žalobce (i.) některé požadované informace poskytl v žalobcem požadovaném rozsahu, (ii.) některé v Žádosti požadované informace neposkytl vůbec, přičemž v této části vydal s poukazem na § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodnutí o částečném odmítnutí Žádosti, a (iii.) některé další informace poskytl žalobci v rozsahu, který žalobce nepovažoval za odpovídající předmětu a rozsahu dané části Žádosti.
33. Zatímco proti postupu žalovaného spočívajícímu ve vydání rozhodnutí ad (ii.) o částečném odmítnutí Žádosti brojil žalobce odvoláním (s tím související otázky jsou předmětem paralelně probíhajícího řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 10 A 166/2019), proti postupu sumarizovanému pod bodem (iii.) výše brojil žalobce stížností podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., jež byla vyřízena Rozhodnutím o Stížnosti, jímž rektor žalovaného s poukazem na § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. postup žalovaného jako povinného subjektu potvrdil.

34. Jak vyplývá z podané žaloby a vyjádření k žalobě, oběma účastníkům je známo, že se rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v relativně nedávné době zabýval otázkami souvisejícími s případy, kdy povinný subjekt žadateli poskytne v reakci na žádost odpověď, kterou žadatel nepovažuje za vyčerpávající, a brojí proti postupu povinného subjektu stížností na postup při vyřizování jeho žádosti o informace dle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o níž je rozhodnuto postupem podle § 16a odst. 6 písm. a) tohoto zákona. Rozšířený senát posuzoval, zda je takové rozhodnutí rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., proti němuž se lze bránit žalobou u správního soudu, nebo zda je proti postupu povinného subjektu v takovém případě třeba brojit jiným způsobem. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017 - 40, spornou právní otázku zodpověděl takto: „Potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s.“.
35. Z usnesení rozšířeného senátu se podává, že rozhodnutí o stížnosti podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť právní sféra jednotlivce není potvrzením postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. dotčena (body 49 a 50 usnesení rozšířeného senátu). Z předmětného usnesení dále plyne, že podáním stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) zákona č. 106/1999 Sb. jsou vyčerpány prostředky ochrany proti nečinnosti, a bylo-li tak z pohledu žadatele učiněno bezvýsledně, jsou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. proti povinnému subjektu jako žalovanému (bod 57 usnesení rozšířeného senátu). Podanou žalobou se pak žadatel v takovém případě domáhá toho, aby soud žalovanému uložil vydat ve stanovené lhůtě rozhodnutí o žádosti o informace v rozsahu, v němž dosud o žádosti nebylo rozhodnuto.
36. Se zřetelem k tomu, že žalobce podal proti postupu žalovaného jako povinného subjektu v části, v níž žalovaný některé žalobcem pod bodem 1) Žádosti požadované informace poskytl v rozsahu, který žalobce nepovažoval za odpovídající předmětu a rozsahu dané části Žádosti, stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o níž bylo rozhodnuto postupem podle § 16a odst. 6 písm. a) tohoto zákona, přičemž v reakci na usnesení soudu ze dne 9. 6. 2020, čj. 10 A 167/2019 - 36, upravil svůj žalobní návrh v souladu s dříve uplatněnou žalobní argumentací tak, že se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil, aby ve stanovené lhůtě rozhodl o Žádosti žalobce v části, ve které žalobci nebyly požadované informace dosud poskytnuty a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., byly dle přesvědčení soudu splněny podmínky pro meritorní posouzení žalobní argumentace.
37. Poukazoval-li tedy žalovaný v rámci svého vyjádření k žalobě na to, že žaloba proti nečinnosti nechrání žádný právní zájem žalobce, který v tomto konkrétním případě nepotřebuje ochranu soudu, když ve věci Žádosti již bylo formálně rozhodnuto rozhodnutím o odvolání proti rozhodnutí o částečném odmítnutí Žádosti, proti němuž může žalobce brojit správní žalobou, resp. na to, že se žalobce domáhá vydání rozhodnutí, které již bylo vydáno, a petit je tedy nesmyslný, neboť sleduje vydání již vydaného

rozhodnutí o poskytnutí informací, nezbylo zdejšímu soudu než uzavřít, že tyto námitky žalovaného nemohly být s odkazem na shora uvedené shledány opodstatněnými. Soud shrnuje, že zatímco ve vztahu k postupu žalovaného spočívajícímu v tom, že žalovaný některé v Žádosti požadované informace neposkytl vůbec, přičemž v této části vydal s poukazem na § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodnutí o částečném odmítnutí Žádosti (a posléze zamítl odvolání proti tomuto rozhodnutí) brojí žalobce správně cestou žaloby proti rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s., proti té části postupu, kdy žalovaný některé požadované informace poskytl v rozsahu, který žalobce nepovažoval za odpovídající předmětu a rozsahu dané části Žádosti, žalobce přiléhavě a s oporou ve výše odkazovaných judikatorních závěrech brojí prostřednictvím žaloby na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. a domáhá se vydání rozhodnutí o Žádosti v části, ve které žalobci nebyly požadované informace dosud poskytnuty a nebylo ve vztahu k ní vydáno rozhodnutí o odmítnutí podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

38. Soud proto přistoupil k samotnému meritornímu posouzení věci.

39. Jak bylo rekapitulováno výše, žalobce v Žádosti jednoznačným způsobem deklaroval, že se domáhá poskytnutí informací ke konkrétním smlouvám/objednávkám týkajícím se služeb poskytnutých Dodavatelem žalovanému. Žalobce všechny tyto smlouvy/objednávky zcela nezaměnitelným způsobem jednotlivě označil prostřednictvím (i.) textového označení smlouvy/objednávky, (ii.) data jejich uzavření, (iii.) data publikování v registru smluv, (iv.) hodnoty smlouvy v Kč bez DPH a (v.) čísla smlouvy / čj. objednávky. V návaznosti na tuto specifikaci jednotlivých smluv/objednávek žalobce v Žádosti výslovně žádal mj. o poskytnutí následujících informací:

„1) Informace ke každé z výše uvedených smluv/objednávek:

- *Detailní popis předmětu služby*
- *Harmonogram plnění služby*
- *Způsob, jakým byla smlouva/objedávka vysoutěžena dle zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb. V případě, že se jednalo o podlimitní zakázku, uveďte, jak proběhl výběr zhotovitele.*
- *Jak je definována odměna zhotovitele – např. uveďte částku za hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu,...*
- *Kdo v rámci ČVUT byl objednatelem této služby (stačí funkce)*
- *Kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku/službu (stačí funkce)“.*

40. Ohlédne-li soud na tomto místě od postupu žalovaného týkajícího se informací požadovaných pod body 2) a 3) žádosti (ten bude předmětem posouzení soudu v řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 166/2019), platí, že nyní posuzovaná část Žádosti [informace požadované pod bodem 1) Žádosti] byla přípisem ze dne 8. 7. 2019, čj. 0046/19/51912 vyřízena tak, že žalovaný nejprve reprodukoval obsah Žádosti s tím, že „konkrétně žadatel ve své žádosti žádá o zaslání následujících informací:

1) detailní popis předmětu služby

2) harmonogram plnění služby

3) způsob, jakým byla smlouva/objednávka vysoutěžena dle zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb. V případě, že se jednalo o podlimitní zakázku, uveďte, jak proběhl výběr zhotovitele

4) jak je definována odměna zhotovitele - např. uveďte částku za hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu

5) kdo v rámci ČVUT byl objednatelem této služby (stačí funkce)

6) kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku (stačí funkce)...“.

41. V návaznosti na uvedené žalovaný pokračoval ve Vyřízení Žádosti následujícím textem:

„K jednotlivým dotazům žadatele ČVUT v Praze uvádí následující.

K žádosti o informaci ad 1) - detailní popis předmětu služby:

Ze strany dodavatele se jedná o poskytování odborného poradenství kvalifikovaných konzultací ve vybraných činnostech ČVUT v Praze.

K žádosti o informaci ad 2) - harmonogram plnění služby:

Ze strany dodavatele se jednalo o průběžné poskytování služby.

K žádosti o informaci ad 3) - způsob, jakým byla smlouva/objednávka vysoutěžena dle zákona o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb. V případě, že se jednalo o podlimitní zakázku, uveďte, jak proběhl výběr zhotovitele:

K výběru dodavatele došlo v souladu se zákonem. V daném případě se jednalo o zakázku malého rozsahu.

K žádosti o informaci ad 4) - jak je definována odměna zhotovitele - např. uveďte částku za hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu:

Jedná se o kombinaci hodinové a paušální sazby. Informací o hodnotě objednávek/smluv žadatel již disponuje a není tedy třeba žadateli poskytovat odkaz na internetovou stránku, kde se zveřejněné informace nacházejí ve smyslu ustanovení § 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

K žádosti o informaci ad 5) - kdo v rámci ČVUT byl objednatelem této služby (stačí funkce):

Objednatelem této služby bylo vždy ČVUT v Praze. Nejednalo se o plnění poskytované fyzické osobě.

K žádosti o informaci ad 6) - kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku (stačí funkce):

Vždy se jednalo se o pověřenou osobu.“ (pozn. zvýrazněno žalovaným).

42. Žalobce ve Stížnosti v reakci na postup žalovaného namítal, že mu Vyřízením Žádosti byly ve vztahu k bodu 1) Žádosti poskytnuty pouze některé z požadovaných informací, a namítal, že požadované informace k jím označeným smlouvám/objednávkám mu nebyly poskytnuty v dostatečném rozsahu, pokud jde o popis předmětu služby, harmonogram

plnění služby, informací o odměně zhotovitele a informací o funkci osoby podepisující objednávku/smlouvu, aniž by bylo v tomto rozsahu vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Přitom ve vztahu k požadavku na sdělení „Detailního popisu předmětu služby“ uvedl, že „informaci poskytnutou v tomto rozsahu považuje žadatel za nedostatečnou, neboť žádal o detailní popis předmětu služby. Dle názoru žadatele by proto povinný subjekt měl poskytnout informace o tom, v jaké věci bylo poradenství poskytnuto, v jaké věci byly konzultace poskytnuty, o poradenství jakého charakteru se jednalo, o konzultace v jaké oblasti se jednalo, v jakých konkrétních činnostech bylo poradenství poskytnuto“. K vyřízení požadavku na sdělení „Harmonogramu plnění služby“ konstatoval, že „informaci poskytnutou v tomto rozsahu považuje žadatel za nedostatečnou, neboť ze zveřejněných informací není patrné minimálně to, do kdy byly služby poskytovány, respektive kdy bylo poskytování služeb ukončeno. Uvedené požaduje žadatel zejména v souvislosti s tím, že ke dni 12. 7. 2019 došlo k výmazu společnosti Roucek Partners s.r.o. z obchodního rejstříku“. K vyřízení požadavku stran definování odměny Dodavatele žalobce ve Stížnosti namítl, že „informaci poskytnutou v tomto rozsahu považuje žadatel za nedostatečnou, neboť žádal o poskytnutí takové informace, ze které by bylo patrné, kolik činila hodinová sazba odměny, případně odměna za úkon. Ze zveřejněných informací týkajících se toliko „hodnoty objednávek/smluv“ není zřejmé, kolik by měla výše hodinové odměny činit, neboť není zveřejněna informace o počtu vyúčtovaných hodin práce. Není také zřejmé, u které z objednávek byla sjednána paušální odměna, není tedy možné učinit si závěr ani o výši paušální odměny“. Konečně k vyřízení požadavku informace o „osobě podepisující objednávku“ žalobce uvedl, že „informace poskytnutá v tomto rozsahu není dostatečná, neboť z ní nevyplývá, o osobu v jaké funkci se jednalo. Těžko si představit, že by veřejná instituce poskytovala soukromému subjektu plnění za služby, které objednala osoba k tomu nepověřená. Je evidentní, že žadatel svou žádostí směřoval k tomu, aby získal informaci o tom, o osobu v jaké funkci šlo (například zda šlo o rektora, kvestora atd.). Žadatel proto požaduje, aby mu byla poskytnuta konkrétní informace v náležitém rozsahu“.

43. Rektor nicméně postup žalovaného potvrdil Rozhodnutím o Stížnosti vydaným podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že žalobce Stížností „svou žádost upřesňuje, rozšiřuje a instruuje ČVUT v Praze, co přesně by mu mělo být sděleno“, což rektor žalovaného označil za nerozhodné. V Rozhodnutí o Stížnosti rektor žalovaného doplnil, že „skutečnost, že žalobce nebyl ve svém požadavku precizní, nemůže být kladena ČVUT v Praze k tíži“. Rektor žalovaného současně podotknul, že informace o tom, v jaké funkci se nacházela osoba, která smlouvu podepsala, není rozhodná, a že se žalobce tímto způsobem pokouší obejít zákaz poskytování osobních údajů.
44. Soud na tomto místě připomíná, že náležitosti žádosti o poskytnutí informace plynou z § 14 odst. 2 a zprostředkovaně také odstavce 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Přestože § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. explicitně nenormuje, že by jednou z esenciálních náležitostí žádosti bylo rovněž vymezení požadovaných informací, je takový požadavek nejen zřejmý sám o sobě (právě on totiž fakticky činí žádost žádostí), ale rovněž nepřímou plyne z § 14 odst. 5 písm. b) zákona, které pro případ, kdy není ze žádosti zřejmé, jaká informace je požadována, popř. je taková žádost nesrozumitelná či je formulována příliš obecně, stanoví povinnému subjektu povinnost vyzvat žadatele k upřesnění takové žádosti.

45. Procesní obrana žalovaného stojí v nyní posuzované věci na závěru, že Žádost, kterou se žalobce po žalovaném domáhal poskytnutí čtyř výše specifikovaných okruhů informací (okruhů, do nichž žalobce mířil svou Stížností), byla obecná, přičemž žalobce teprve ve své Stížnosti Žádost upřesnil, rozšířil a instruoval povinný subjekt o tom, co přesně by mu mělo být sděleno.
46. Nejvyšší správní soud v minulosti upozornil, že *„formulace žádosti o informace je plně v kompetenci tazatele, je tedy na něm, aby okruh požadovaných informací co nejpresněji vymezil“* s tím, že *„míra konkretizace požadovaných informací přímo určuje míru konkrétnosti poskytnutých informací“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, čj. 1 As 239/2014 - 37). Nejvyšší správní soud v tomto směru judikuje, že *„povinný subjekt je při vyřizování srozumitelné a zřejmé žádosti vázán její formulací. Bylo by nad rámec jeho povinností poskytovat informace stěžovatelem výslovně nepožadované. Pokud by se měl každý dotázaný správní orgán nad rámec formulace žádosti o informace zaobírat tím, co vlastně žadatel chce vědět, mohlo by lehce dojít k zcela zbytečnému zavalení povinných orgánů nadbytečnou prací“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2013, čj. 1 As 47/2013 - 52). Městský soud v Praze přitom v této souvislosti ve své předchozí rozhodovací praxi doplnil, že *„po žalobci – právním laikovi - nelze takovou míru právních znalostí požadovat. Správní orgány měly tedy žádost – pokud nepostupovaly podle § 14 odst. 5 písm. b) citovaného zákona – vyložit způsobem co nejširším, aby ji bylo možno posoudit věcně, nikoliv ji z formálních důvodů odmítnout“* (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2013, čj. 3 Af 15/2011 - 37).
47. V nyní posuzované věci neměl žalovaný jako povinný subjekt podle všeho žádné pochybnosti o tom, jakých informací se žalobce Žádostí domáhá. Nevyjádřil procesně relevantním způsobem žádné pochybnosti o tom, že by Žádost byla příliš obecná, nesrozumitelná či že by z ní snad nebylo zřejmé, jakých informací se žalobce prostřednictvím podané Žádosti domáhá.
48. Spor je tedy mezi účastníky fakticky veden toliko o tom, v jakém rozsahu byl žalovaný povinen v reakci na podanou Žádost informace k předmětu Žádosti vyhledat a poskytnout, resp. zda shora popsáním způsobem předmět Žádosti vyčerpá.
49. Soud v tomto ohledu nemohl žalovanému přisvědčit v tom, že by jím ve Vyřízení Žádosti poskytnuté informace představovaly adekvátní a úplnou reakci na předmět vymezený žalobcem v jím podané Žádosti. Žalovaný se mylí, pokud dovozuje, že žalobce vymezil předmět požadovaných informací natolik obecně, že byl předmět Žádosti vyčerpán Vyřízením Žádosti, resp. poskytnutím v něm uvedených informací.
50. Soud zdůrazňuje, že v posuzovaném případě byl předmět Žádosti vymezen zcela jednoznačně, přičemž nemohlo být sporné, jaké informace a v jakém rozsahu má povinný subjekt k danému předmětu Žádosti vyhledat a poskytnout. Žádost nebyla nade vše pochybnost natolik obecná, aby tato míra obecnosti opravňovala (a současně povinovala) žalovaného k vydání výzvy podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. (to žalovaný ani netvrdí). Žádost však nebyla v žádném případě obecná ani do té míry, že bylo lze uvažovat o tom, že byl její předmět co do bodu 1) Žádosti vyčerpán výše reprodukováným obsahem Vyřízení Žádosti.

51. Z výše provedené rekapitulace skutkových okolností a citace obsahu Žádosti je na první pohled zjevné, že žalobce ve své Žádosti o poskytnutí informací
- (i.) zcela jednoznačným a nezaměnitelným způsobem specifikoval okruh smluvních vztahů – smluv/objednávek týkajících se služeb poskytnutých Dodavatelem žalovanému a současně
 - (ii.) jednoznačně a způsobem nevzbuzujícím jakoukoli pochybnost o jeho vůli vyjevil, jaké konkrétní informace požaduje ve vztahu ke smluvním vztahům specifikovaným pod bodem (i.) poskytnout.
52. Z obsahu projevu vůle žalobce zachyceného v Žádosti nelze rozumně pochybovat o tom, že pokud žalobce v návaznosti na specifikaci celkem 12 v registru smluv zachycených smluvních vztahů mezi Dodavatelem a žalovaným uvedl, že žádá o „*informace ke každé z výše uvedených smluv/objednávek*“, přičemž následně specifikoval okruh informací, o něž podanou Žádostí usiloval [především tedy „*Detailní popis předmětu služby*“, „*Harmonogram plnění služby*“, „*Jak je definována odměna zhotovitele – např. uveďte částku za hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu*“,... a „*Kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku/službu (stačí funkce)*“], bylo z jeho Žádosti na první pohled seznatelné, že se jejím prostřednictvím domáhá toho, aby žalovaný ke každému jednotlivému smluvnímu vztahu poskytl uvedené informace.
53. Žalovaný se však ve Vyřízení Žádosti v daném ohledu omezil na to, že nejprve reprodukoval způsobem uvedeným výše v bodě 40 tohoto rozsudku předmět a rozsah Žádosti, přičemž v této reprodukci zcela odhlédl od toho, že jím specifikované informace byly požadovány ve vztahu ke konkrétním 12 smlouvám s Dodavatelem, aby následně poskytl žalobci toliko úsečné souhrnné informace k jednotlivým sporným bodům, které se však podle přesvědčení soudu zcela mívají s podstatou Žádosti.
54. Dle soudu bylo tedy za výše popsané situace na žalovaném, aby k Žádosti žalobce ke každému jednotlivému smluvnímu vztahu jednak detailně popsal předmět konkrétního smluvního vztahu. Přitom platí, že za situace, kdy sám žalobce již v podané Žádosti každý takový smluvní vztah vymezil mj. prostřednictvím textového označení smlouvy/objednávky, které odkazovalo např. na odborné a konzultační služby, služby spojené s pořádáním konference, právní služby, propagaci systému, medializaci práce či poradenství, nelze jistě za obsahu Žádosti adekvátní a ústavním zárukám práva na informace odpovídající reakci považovat sdělení žalovaného o tom, že předmětem bylo „*poskytování odborného poradenství a kvalifikovaných konzultací ve vybraných činnostech*“ žalovaného. Žalovaný byl povinen jednotlivě ve vztahu ke všem 12 konkretizovaným smlouvám uvést žalobcem požadovaný „detailní popis předmětu služby“, tj. uvést, jaké konkrétní služby měly být Dodavatelem podle předmětné smlouvy poskytnuty, co bylo jejich předmětem, tedy jaké konkrétní konzultace, resp. jaké konkrétní poradenství a ve vztahu k jakým činnostem bylo Dodavatelem žalovanému poskytováno, popř. rozhodnout v této části v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o odmítnutí poskytnutí takových informací s uvedením důvodů, pro které žalovaný poskytnutí takových požadovaných informací žalobci odírá.

55. Obdobně platí, že byl žalovaný povinen v reakci na obsah Žádosti jednotlivě ve vztahu ke všem 12 případům specifikovat časové období, v jehož rámci byly služby dle předmětných smluv ze strany Dodavatele poskytovány. Dotazoval-li se žalobce na harmonogram plnění smlouvy jednotlivě ve vztahu k jednotlivým 12 smlouvám uzavřeným s Dodavatelem, nelze pochybovat o tom, že žalovaný nevyčerpal předmět Žádosti, pokud toliko souhrnně uvedl, že *„ze strany dodavatele se jednalo o průběžné poskytování služby“*. Žalovaný byl podle přesvědčení soudu i v tomto případě povinen jednotlivě ve vztahu ke všem 12 konkretizovaným smlouvám uvést žalobcem požadovaný „harmonogram plnění smlouvy“, tj. uvést, v jakém časovém období (uvedením jeho počátku a konce) byly služby podle dané smlouvy poskytovány, případně uvést, že smlouvy byly plněny jednorázově k nějakému konkrétnímu datu. Pokud měl za to, že takovou informaci poskytnout v režimu zákona č. 106/1999 Sb. žalobci nesmí, byl povinen i v tomto případě rozhodnout v této části v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o odmítnutí poskytnutí takových informací s uvedením důvodů, pro které poskytnutí takových požadovaných informací odpírá.
56. Stejně tak v případě smluvní odměny bylo z podané Žádosti zjevné, že se jejím prostřednictvím žalobce domáhal sdělení, jak byla u té které smlouvy definována odměna Dodavatele za služby poskytované podle této smlouvy. Žalobce přitom v podané Žádosti v tomto směru zcela srozumitelně (formou demonstrativního výčtu) rozvedl, o jaké informace touto částí Žádosti usiluje, když uvedl, že ve vztahu ke všem 12 smluvním vztahům žádá o informace např. o výši hodinové odměny, výši odměny za úkon či výši odměny za celou poskytnutou službu. Ani v tomto ohledu tak nelze rozumně pochybovat o tom, že poskytnutím souhrnné informace, dle níž se *„jedná...o kombinaci hodinové a paušální sazby“*, nelze považovat za poskytnutí informace, kterou žalobce podanou Žádostí požadoval. Doplnující poznámka žalovaného o tom, že *„informací o hodnotě objednávek/smluv žadatel již disponuje a není tedy třeba žadateli poskytovat odkaz na internetovou stránku, kde se zveřejněné informace nacházejí“*, se pak zcela zjevně míjí s předmětem a rozsahem Žádosti, neboť z té je v souladu s dříve uvedeným zjevné, že žalobce jejím podáním neusiloval o získání informace o hodnotě smluv, když sám ve své Žádosti tyto smlouvy mj. právě prostřednictvím údaje o hodnotě služeb poskytovaných podle té které smlouvy identifikoval. I v tomto případě tak byl tedy žalovaný povinen v reakci na Žádost jednotlivě ve vztahu ke všem 12 konkretizovaným smlouvám uvést žalobcem požadované informace, tedy informace o tom, jak byla v tom kterém případě konstruována odměna Dodavatele (informaci o hodinové odměně, odměně za úkon či paušální odměně). Přitom obdobně jako ve výše uvedených případech platí, že pokud snad měl žalovaný za to, že takovou informaci žalobci v režimu zákona č. 106/1999 Sb. poskytnout nesmí, byl povinen i v tomto případě rozhodnout v této části v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o odmítnutí poskytnutí takových informací s uvedením důvodů, pro které jejich poskytnutí odpírá.
57. Konečně ani v případě posledního okruhu informací požadovaných pod bodem 1) Žádosti, jež byly předmětem podané Stížnosti, neměl soud pochybnosti o tom, že byl žalovaný povinen jednotlivě ve vztahu ke všem 12 případům specifikovat osobu, která za něho jednotlivou objednávku či smlouvu podepsala, a to v souladu s obsahem Žádosti alespoň prostřednictvím označení funkce takové osoby jednající za žalovaného. Ani v tomto

případě žalovaný požadovanou informaci neposkytl, pokud ve Vyřízení Žádosti toliko paušálně a souhrnně poznamenal, že „vždy se jednalo se o pověřenou osobu“. Ani v této části tak žalovaný podle přesvědčení soudu Žádost fakticky vůbec nevyřídil, požadovanou informaci neposkytl, aniž by přitom současně ve vztahu k této konkrétní požadované informaci vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, v němž by specifikoval důvody, pro které by snad bylo nutno požadovanou informaci odeprít.

58. Soud shrnuje, že pokud tedy Žalovaný reagoval na výše identifikované pasáže Žádosti [jejího bodu 1)] tak, že reprodukoval způsobem uvedeným výše v bodě 40 tohoto rozsudku předmět a rozsah Žádosti, přičemž v této reprodukci zcela odhlédl od toho, že jím specifikované informace byly požadovány ve vztahu ke konkrétním 12 smlouvám s Dodavatelem, přičemž následně poskytl žalobci toliko úsečné souhrnné informace k jednotlivým sporným bodům, platí, že předmět podané Žádosti o poskytnutí informace nevyčerpal, když žalobci poskytl toliko informace zcela se míjející s podstatou Žádosti a současně nevydal v daném ohledu rozhodnutí o odmítnutí Žádosti podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.
59. S ohledem na shora uvedené přitom nelze žalovanému v žádném ohledu přisvědčit, že by snad žalobce ve své Stížnosti předmět své Žádosti jakkoli rozšířil. Jak bylo vyloženo výše, Žádost žalobce byla v části uvedené pod bodem 1) dostatečně konkrétní a bylo z ní evidentní, o poskytnutí jakých informací žalobce jejím prostřednictvím usiluje. Pokud měl žalovaný za to, že Žádost byla obecná (žalovaný kromě jiného poznamenává, že zpřesněna byla teprve podanou Stížností), měl žalobce zákonem předvídaným způsobem k upřesnění Žádosti vyzvat. Soud má však v souladu s dříve uvedeným za to, že z obsahu Žádosti bylo zjevné, jaké informace žalobce požaduje, přičemž nebyly dány důvody pro postup dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.
60. Soud uzavírá, že v nyní posuzované věci byly skutečně naplněny stížnostní důvody podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., neboť žalovaný jako povinný subjekt neposkytl v reakci na Žádost všechny požadované informace pod bodem 1) Žádosti, aniž by současně ve vztahu k nim vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

V. Závěr a náklady řízení

61. Se zřetelem k tomu, že ze spisu nijak nevyplývá, že by žalovaný v mezidobí žalobci požadované informace poskytl (žádný z účastníků takovou skutkovou okolnost netvrdí), Městský soud v Praze podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (srov. ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s.) shledal, že žaloba je důvodná.
62. Výrokem I. tohoto rozsudku proto městský soud žalovanému uložil povinnost vydat ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí o Žádosti žalobce ze dne 23. 6. 2019 o informace, a to v části, ve které žalobci nebyly požadované informace dosud poskytnuty. Žalovaný tedy posoudí Žádost v rozsahu části informací požadovaných pod bodem 1) Žádosti, tj. informací o celkem 12 v registru smluv zachycených smluvních vztazích mezi Dodavatelem a žalovaným, pokud jde o „Detailní popis předmětu služby“, „Harmonogram plnění služby“, „Jak je definována odměna zhotovitele – např. uveďte částku za

hodinu, částku za úkon nebo částku za celou službu,..., a „Kdo v rámci ČVUT podepsal objednávku/službu (stačí funkce)“. Žalovaný žalobci požadované informace poskytne, nebo vydá rozhodnutí o (částečném) odmítnutí Žádosti podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

63. Soud přitom pro úplnost podotýká, že žalovaný by měl v dalším postupu zohlednit závěry vyslovené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, čj. 8 As 55/2012 - 62, dle nichž je třeba zaručit osobám, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny (např. osoby, kterých se poskytnutá informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení), práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů a umožnit jim uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Žalovaný by měl tedy v souladu s těmito závěry zvážit, zda je třeba Dodavateli zajistit možnost uplatnění práv účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu (srov. rovněž např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, čj. 1 As 189/2014 - 50).
64. Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení plně úspěšný. V tomto řízení byl procesně úspěšný žalobce. Náklady žalobce tvoří jednak soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, dále pak odměna za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení a podání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($2 \times 3\,100 = 6\,200$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300 = 600$ Kč). Odměna advokáta tak činí 6 800 Kč, zvýšených o částku odpovídající 21% DPH. Spolu se soudním poplatkem je tedy žalovaný povinen zaplatit žalobci celkem 10 228 Kč k rukám jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. července 2020

Mgr. Martin Lachmann
předseda senátu